

עז.

עין משפט
גר מצוה

פז א מ"ג מהל' רולס
 הלכה י:
 יז ב מ"י שס הלכה ט:
 יח ג ד מ"י שס הל' י:
 יט ד מ"י שס הל' ט:

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

קטליה: מות יומם המכה
רבינו ממלכס וכתיב רוח

נזקין שעשה בהן שוגג כמזיד ואונס כרצון אינו דין שחייב בהן את המצמצם רב אחא בר רב פוטרי אמר רב משרשיא מ"ט דאברה דאבא דפוטרי אמר קרא ימות יומת המכה רוצח הוא ברוצח הוא דחייב למצמצם בנזקין לא חייב לן מצמצם אמר רבא "כפתו ומת ברעם פטור ואמר רבא "כפתו בחמה ומת בצניח ומת חייב "סוף חמה לבא סוף צניח לבא פטור ואמר רבא כפתו לפני ארי פטור לפני יתושין חייב רב אשי אמר אפילו לפני יתושין גמי פטור הני אזלי והני איתמר ככה עליו נגית ופרע עליו מעזיבה רבא זורא יורא חד אמר חייב וחד אמר "פטור תסתים דרבא הוא דאמר פטור דאמר רבא כפתו ומת ברעם פטור אדרבה תסתים דרבי זורא הוא דאמר פטור דא"ר זורא "האי מאן דעזייליה לחבריה בכיתא דשישא ואדליק ליה שרגא ומת חייב טעמא דאדליק ליה שרגא הא לא אדליק ליה שרגא לא אמרי התם בלא שרגא לא מתחיל הבלא בשעתיה

בפרק המצותם היה בעל חיות ראשון ובעל קורה אחרון נשברה חיות בקורה חייב ואם עמד בעל חיות פטור ובשלישי השוכר את האומצין (ב"מ דף פ"א: וס') המעביר חיות ממקום למקום ושיבירה רבי יהודה אומר שדומה חנם יסבב וכו' ומדטריקין שומר חנם ולא מחייב מטעם א"ל המוקד ש"מ דאומצין שפוט שפוט גניבה ואכילה מופטר ולכן מחייב שומר שכן וא"ת הא שלא יכלה הרגל (ב"ק דף ט"ז:) מחייבים נפל חט הגב ברות שאינה מצויה אף על גב דרות שאינה מצויה הוי כעין גניבה ואכילה דלמחר בפרק שור שנתן ר"ה (שם דף מה:) גבי ד' שנקנסו תחת המעלים הרגו מועדין ותרנין ומשלמין את הכופר ומייב לשלם חט שור לבעלי חוץ משומר חנם ומוקי לה דנותרה שמהיה פחותה דשומר חנם כלתה שמירתו והכן אחריתי לא חרבי חלטה שמירתו וידיק כמאן אי חרבי יהודה דלמחר שוכר כנשא שכן יתני וכוון בתמוד פטורים מן הכופר פירוש משום דמועד סגי ליה בשמירה פחותה לרבי יהודה והיטו ולת שכיולה לעמוד ברות מצויה ואינה יכולה לעמוד ברות שאינה מצויה כדמוכא בריש הכותם (שם דף ט"ז:) ומדמחייבין נושא שכן ופטריקין שומר חנם ש"מ דרות שאינה מצויה הוי כעין גניבה ואכילה ואפ"ה מחייבין ביה אלס המוקד דפרפרשת וי"ל דרות שאינה מצויה הוי כעין אכילה ומחייבין ביה המוקד ונתמל

לרבי יהודה היו כעין גניזה דפטרין ביה אדם המזיק כדאמר בבבבול (ב"מ דף קד:) דגניזה קרויה לאונם ואזריה קרויה לפשיעה ולענין שומר שכן מייחייב תריייהו וכן מוכח בבבול קמא (ב"ק דף קט: וסא) בני טבח אומן שקלקל דפריך למאן דפטר בחנם מבריתא דקמתי נתן בהמה לטבח ועיבלה חייב מפני שהוא כנושא שכן אלמא ס"ד דהאי מקשה אפילו בחנם חייב כמו שומר שכן שחייב על האזריה ומשני אימא מפני שהוא נושא שכן לפיכך בשכר חייב אלל בחנם פטור דהוי כעין גניזה:

בנוקין לא חייב אין מצמצם. משמע להמחייב טפי בירוה מנוקין ואס כן מדפטרעין לקמן בירוה תרים כ"ש נוקין וכן משמע בשלהי כולד הרגל (ב"ק דף כו: ואס) דפטרעין ורק כלי מראש הגג והיו מחמיו כרים ונספחות אפילו קידם וסלקין וא"ת הא מתקנין ברים הכנסם (שם דף קי: ואס) הפורק גדר כפני בהמה חצירו פטור מדמי אדם ומיני שמים אפרין היכי דמי אי כותול ברים אפרין אדם נמי למיח אפרין אדם דמיא לתרים דפטור ונגרלה פטור דאכותל קאי (א) ולכסי פריך דאפרין אדם נמי למיח אכותל אפרין אפרין שמיים אכותל ודעד דתקם הוה אכותל לטעמי חייבין ומתקנין בגמרא דהכסותה מתקל ש"מ דגלגלו הכסה גלגל מיחייבי א"ע"ס (ב) שפלוה לטעמי ומיחיו יס לרחות דמחננין להמחייב בנזקיה איירי אבל אאכניה דבהמה מיחייבי וא"ת למאי דפרישית דקאי אכותל לישינ דפטור מדמי אדם קאי אבהמה ו"ל בלא שיער למיחמי פטור מדמי אדם אפי' שום חיוי (ג) דבהמה (והלך) (ואין) כותול אלא כשהמחר כותול רעוע אלע"ג דאין דומה שמיחייב בדים שמים אכותל שהוא רעוע כ"כ שיעול (פול) ברוח מאירה או (ואין) ברוח שאליה מאירה מ"מ קאי למיחמי אדם בדים שמים חיוי דער שרש אכותל חייב בן גמול דבהמה והשתא אמי שפיר דנקט בפני בהמה חצירו ולא נקט הפורק גדר של חצירו דמשום בהמה נקט לה ומיחיו בסוף הסוגיא דקאמר מהו דמיחא כיון דלמיסתר קאי מאי עבד משמע דמיחיו דמי שמים קאי נמי אכותל ומאי דפרכה"ק לומר למיחמי ולמיחיל קאי אי נמי הכי קאמר כיון דלמיסתר קאי שבעלם מחוין לטוסתור שלא יפול עבד בני אלם דפרכה"ק דכל הקודם כמנהגו וזה ואין לו להשיגו מתקמור כשילי בהמה חצירו ובידיו שמים נמי לא מחייב תל"ל אי נמי חייב בדים שמים הא נמי אכותל שבהמה וזה בה עד שיעורו ופשיטא למח:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) וְהָיָה לְךָ אֶת הַיָּמִים.
(ב) וְהָיָה לְךָ אֶת הַיָּמִים.
(ג) וְהָיָה לְךָ אֶת הַיָּמִים.

תורה אור השלם

1. או באיכה הקבו בידו
וַיִּמָּוּת מוֹת יוֹמָת הַמָּכָה
רִצָּח הוּא גַּל הַדָּם יָמִית
אֶת הַרִצָּח כַּפְּנָעוּ בּוֹ
כַּמְדוֹכָר לֵה כֹּא

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה גנוקין וס'
למסמל קאי והכי פריך:
(ב) בא"ד לא מיתמיני
אע"פ שהוציארה לסגיס:
(ג) בא"ד אם היה שום
מיון או בבהמה או
במסמל:

הוא מיעוטא לתעוסי נזקין: **כספו ומסו כרעב**. דנשעה שספסו אין הוואך דבר הריגה והרעב בל מאליו ואלא דמי לנמלס במים וצאור דההורג **סוף חמה לבא פטור**. גלומר אל היהם שם חמה בשעה שספסו אל סוף לבא נא חיה לא יכול לעמוד וסופו למות פטור שלא היה ההורג מוזמן להריגה וגרמא הוא ואין דינו מקור לבית דין אללא לשמים: **כספיהו לפני ארי פטור**. דאי נמי לא היה כפות אל היה יכול להליל מעצמו מן הארץ. ככלוה גרסינן אלא רבא: **הני אולי והני אסו**. ואלא מת על ידי יתושים הראשונים שהיו מוכיחם שם שגימח כמות עזים **פטור עליו פטור**. ומה גבבאל: **או שפרט עליו מטייבה**. פטור היה ידן ונכנסה שם היתה פטור שההורג נא לאחר זמן: **בטיא פדששא**. שסוס ביתר ואין הבל האור והגרד) יכול ללאת ממנו: **טעמא דאדריק ליה שרגא**. שזמן אל ההורג: **הא לא אדריק ליה שרגא**. ומה גבבאל פיי דומא לכפה עליו גיגית פטור:

נשעתי

לרבי יהודה היו כעין גניזה דפטרין
וילעגין שומר שבר מייחבי תרוייהו וק
דקתני נתן בהמה לטבח ויכלה חייב
האגדה ומשני אי

בנוקין לא חייב לו סמצצב. משלח יצא הרגל (ב"ק דף תלרע"ג) ב"רס הכסום (ס"ח דף ע"ג: ושם) ב"רס דניי אדם נמי יסחצצב ומח' קוש' ספרים סכמות ב"רס אטות ומס' על' מ"ח"יב א"ע"ס (ו) ספרות' לסני' דקח' אטות' לשי' דספור מ"ח"י אדם כטות' אכל כסמחר' כטות' לשי' ב"רס כטות' מ"ח"י מ"ח"י מ"ח"י כ"ח כסמח' חציר' ול' נקט' ספור' כ"ח מ"ח"י ע"ד סמסע' דח"י דני' סמ"י סהעעל' מ"ח"י לספור' סל' ד"י דני' נמי לו' ח"י סל' ח"י

כפרו ובה ברקע, אפי' היה נשען
לנא' ללא דמי לכפתו בחמנו
אלא במקום שהחיל בו החיך כבר
מאוס חזר לענין מיתת נמי מחייבין
מחזק הדבר אלא שבה דמיונו
לדאשקיל עליה בידקא דמיא דבשמן
וסילוקן פטור וז"ל והואו דהש"ך ו
בשעתא דפי פרה שס' דפי לתוך פ'
נעילס ומיהו קסא היא דורק לרור
וסכיני ומאשו שהניקן בראש גבו ונפ'
אזני מצי' כאן שפתול לתחת ממש ול'
אזי כמו הוא חזיל לעיל ודוקא לומר
פ"ן מידו ומאש' שחיטתו ספולה ויהי
אזי הפילה למח' אשו משום פזיו אס'
סוגיא כמ"ד אשו משום ממנו ומיהו
תבעינא ונפלה עליו והכרמו פטור משכ'
דפלי יומר למרחוק מעד י"א לפרס דשכ'
נפול כמו אשו משום גזא המיחיה א'
כמו הוא דהא אשו נמי חיב משום ממנו
כפרו אפי' ארי פטור. ל"ן מילוק ב'
כפרו ובה ברקע, אפי' היה נשען

יבנה נהאעסקן נכפאחו חנן
 ב'ו'. לא דמי לסוף חמה לבא לסוף צינה
 אהו עליה מקודם חמה וצינה שיש
 ותמיד מתחזק ואם תאמר מאי שנא פה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones